

Reijo Kuisma
turvallisuuspäällikkö
Destia Oy

Turvallisuus – Meidän kaikkien asia?

Turvallisuudesta puhutaan nykyään melkoisesti, eikä pelkästään maailmalla tapahtuvien epäinhimillisten tapahtumien takia.

Perhepiirissä vanhemmat yrittävät turvata jälkikasvunsa onnettomuuksilta, vanhuksia kehoitetaan toimimaan turvallisesti ja samat kehotukset koskevat meitä työssä käyviä. Onko turvallisuus ja tässä tapauksessa työturvallisuus meidän kaikkien asia? Mitä me hyödyimme siitä, että työtä tehdään ilman vahinkoja ja loukkaantumisia?

Destiaassa eräänlaisena mottona työturvallisuudessa on ollut ”terveenä töistä kotiin – joka päivä”. Työturvallisuus on ollut jo vuosia työnantajalleni yksi tärkeä osa menestyksestä ja taloudellista toimintaa. Jokainen vahinko ja työtapaturma, sattuvatpa ne meidän omalle henkilöstölle tai aliurakoitsijoille, ovat takapakkia sekä töiden edistymiselle että projektin tuloksen toelle.

Suomessa on laskettu, että jokainen työtapaturma, joita vuosittain sattuu valitettavasti yli 100 000, maksavat keskimäärin 6 000-7 000 euroa / työtapaturma. Tässä laskelmassa eivät ole vielä mukana välilliset kulut, joita tulee mm. korvaavien resurssien hankinnasta, aikataulujen petämisestä puhumattakaan mahdollisista sakoista ja oikeudenkäynnistä. Ja kaikki

*Pelkästään
inhimillisten
kärsimyksien takia
meidän jokaisen
pitäisi tehdä töitä
erityisesti sen eteen,
ettei työtapaturmia
satu!*

tämä on vain rahaa, sillä se inhimillinen kärsimys, joka lankeaa työtapaturmassa vahingoittuneelle sekä lähiomaisille, ei ole rahassa mitattavissa. Pelkästään inhimillisten kärsimyksien takia meidän jokaisen pitäisi tehdä töitä erityisesti sen eteen, ettei työtapaturmia satu!

Miten minä sitten voin toimia sen eteen, että esimerkiksi työkaverini ei vahingoitu töissä ja työaikana? Yleisesti ajatellen siihen riittää terve maalaisjärki. Ei tehdä mitään, mitä ei ole ennakoon suunniteltu ja pohdittu, mitä kaikkea työhön kuuluu ja miten olosuhteet työn tekemiseen vaikuttavat. Helppoa!

Pieni kertaus maalaisjärjen käytöstä. Kun toimin esimiehenä, minun velvollisuus on ottaa selvää työhön ja sen eri vaiheisiin mahdollisesti liittyvistä vaaratekijöistä (= vaarojen arviointi). Tämä homma on parasta tehdä ns. ryhmätyönä kuin yksin työpöydän ääressä. Jokaisen työntekijän kokemuksen tuomaa osamista kannattaa käyttää hyväkseen. Sitten tehdään vaarojen listaus vaikuttavuuden mukaisesti (=riskianalyysi). Miten nämä vaarat voivat toteutua ko. työssä ja mikä niiden vakavuus on. Sen jälkeen tehdään eri töiden työvaihe-, turvallisuus- ja vaarallisen työn suunnitelmat kaikkien projektin tai työpaikan toimintojen osalta. Tämän jälkeen mahdollisesti seuraa homman vaikein osuus. Nimittäin miten saamme viestittyä näiden suunnitelmien sisällön työn tekijöille ja toteuttajille (=perehdyttäminen ja opastus)?

Turvallisuusjohtaminen ja -viestintä ovat jatkuvaa toimintaa, jossa vaaditaan sekä auktoriteettia, että isällistä/äidillistä ohjaamista. Toki on muistettava, että turvallisuusvastuussa olevan henkilön on pidettävä niin sanotusti kuri ja järjestys työmaalla, jotta langat pysyvät tiukasti

*Toki on
muistettava, että
turvallisuusvastuussa
olevan henkilön
on pidettävä niin
sanotusti kuri ja
järjestys työmaalla,
jotta langat pysyvät
tiukasti käsissä.*

käsissä. Tämän jälkeen on tarkkailtava työsuorituksia ja työntekijöiden toimintaa sekä tarvittaessa puututtava poikkeavaan toimintaan (=tarkastukset ja perehdytys). Puuttuminen turvallisuuspoikkeamiin voi olla korjauskehoitus, suullinen huomautus, kirjallinen huomautus tai vakavammissa tapauksissa poistaminen työmaalta, sopimuksen irtisanominen sekä rahallinen sanktio. Tämän lisäksi on jatkuvasti kerättävä tietoa työmaan toiminnoista ja mahdollisista puutteista tai vaaranpaikoista, jotta ansat voidaan poistaa ja vaaranpaikat korjata ennen kuin niistä aiheutuu vahinkoja (=turvallisuusseuranta ja turvallisuushavainnot). Turvallisuushavainnot ei voida kerätä pelkästään työnjohtajan toimesta, vaan tähän hommaan on valjastettava (tarvittaessa porkkanoita apuna käyttäen) koko projektin väki!

Tuostahan edellä lausutustahan sitten seuraa se, että meillä jokaisella on työturvallisuuden kehittämisessä ja ylläpitämisessä omat roolimme ja täten turvallisuus on meidän jokaisen asia – joka päivä!

Turvallisia työvuosia kaikille.